

ning til, at sagen ikke var opgivet, men at vi vil vende tilbage, og at vi ville gøre et godt stykke arbejde i Justitsministeriet – som sædvanlig – med at lave et gennemarbejdet forslag, inden det skulle fremsættes her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Til ministerens første indlæg vil jeg sige, at selvfølgelig skal ministeren ikke fremsætte et beslutningsforslag, ministeren skulle have fremsat et lovforslag, som vi også har fået lovning på, men som så ikke er kommet, og det nytter altså ikke noget at udsætte den her debat.

Vi kan også se: Nu har vi den i dag, og der kommer nogle ting frem. De kunne såmænd også være kommet frem for et år siden eller for et halvt år siden, og havde man ventet, ville de også være kommet frem. Det er jo først, når vi begynder at tage debatten, at de her nuanceforskelle diskuteres, og så kunne det jo lige så godt have været ministeren, der havde fremsat et lovforslag; så måtte man bare tage den længere udvalgsbehandling for at få afklaret tingene.

Jeg synes, det er fremragende, at vi får debatten nu, og det er jo også sådan, at når et parti fremsætter et beslutningsforslag og det bliver vedtaget, så udmøntes det oftest ved, at så kommer ministeren efterfølgende med et lovforslag, fordi beslutningsforslag ikke er særlig konkrete. Så der skal jo alligevel et lovforslag til.

Anne Baastrup (SF):

Der er ikke nogen her i salen, som synes, at det her er en nem sag. I SF's folketingsgruppe er vi endnu ikke færdige med at diskutere sagen.

Spørgsmålet om de meget sene provokerede aborter skal naturligvis ses i sammenhæng med lægevidenskabens forbedrede muligheder for at redde meget for tidligt fødte børn. Der har været megen debat, en debat, som bl.a. jordemødrene startede, og en debat, som har afsløret en lang række følelser, afsløret disse vanskelige etiske spørgsmål, som vi alle tager alvorligt.

Kristeligt Folkepartis forslag hviler i et vist omfang – jeg er lidt usikker på det – på jordemødrenes forslag. Det er også i et vist omfang inspireret af flertallet i Etisk Råd. Jeg ser dog blot en forskel i, hvad det er, Kristeligt Folkeparti i den forbindelse er blevet inspireret af af Etisk Råd – det er lidt mere præcist – Etisk Råds flertal, der går ind for en øvre grænse, og som skriver, at der skal være en grænse, hvis barnet

kommer til verden ved en »for tidlig fødsel«. Kristeligt Folkeparti skriver i deres beslutningsforslag som bekendt »ekstremt tidlig fødsel«.

Men ikke desto mindre har et flertal i Etisk Råd jo lagt op til, at der skal være en eller anden form for grænse. Et mindretal inden for dette flertal i Etisk Råd lægger op til en grænse, men samtidig en fastholdelse af en dispensationsmulighed i særlige situationer, som de skriver: »... i helt ekstraordinære tilfælde, særlig hvis fosteret ikke er levedygtigt efter fødslen eller barnets liv er forbundet med uafhjælpelig svær lidelse.«

Men samtidig må vi jo også tage udgangspunkt i, at den gældende lovgivning rent faktisk har etableret nogle abortsamråd, nogle abortankenævn, hvor der sidder mennesker, som har taget deres arbejde uhyre alvorligt, og som ikke træffer de her beslutninger for sjov.

I den forbindelse vil jeg citere, hvad Svend Asger Sørensen skrev i Weekendavisen den 4. december 1998:

»I 1996 blev der af samrådene eller Abortankenævnet bevilget tilladelse til abort i i alt 48 tilfælde. I 32 tilfælde var begrundelsen svære misdannelser, som ville føre til barnets død umiddelbart efter fødslen eller i løbet af de første leveår, og svære genetisk betingede sygdomme.

Tre tilladelser blev bevilget til ganske unge kvinder (under 20 år), som havde fået foretaget en mislykket abort inden 12. svangerskabsuge. De resterende 13 tilfælde drejede sig om psykiske årsager og sygdomme, misbrug af alkohol og euforiserende stoffer samt andre tunge sociale forhold hos kvinden og/eller familien.«

Sven Asger Sørensen viser tydeligt, med hvilken alvor han rent faktisk også ser på det her spørgsmål, og han lægger op til, at hidtidig lovgivning skal fastholdes.

SF vil bruge det her beslutningsforslag og udvalgsarbejdet i forbindelse med beslutningsforslaget til at få afklaret de forskellige typer sager, således at vi kan tage det spadestik dybere, og på baggrund heraf vil vi så igen tage en fornyet drøftelse i gruppen.

Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at jeg personligt ikke kan stemme for Kristeligt Folkepartis forslag. Det forekommer mig personligt helt uantageligt, at vi skulle lave en ufravigelig regel. Der skal under alle omstændigheder være mulighed for dispensation i de ekstreme situationer. Vi kan ikke forestille os de lidelser, en kvinde må tåle, hvis hun skal gennemføre en